

Υπολειφθέντων ὀλίγων ἔτι ἀντιτύπων ἐκ τῶν «Κυκλαδικῶν», ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις πάντων αὐτῆς τῶν συνδρομητῶν, τίθησιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν καὶ ἄλλο οὐχ ἥττον ἀξιόλογον σύγγραμμα τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας, τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ «Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» (Μερὸς Β') τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου· τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐβραβεύθη ἐνταυθὰ τε, ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ Φιλολογικῷ διαγωνισμῷ, καὶ ὑπὸ τῶ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρῃρυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν, ἀποτελεῖ δὲ καθ' ἑαυτὸ, καὶ ἄνευ τοῦ Α' μέρους, ἐξαντληθέντος ἤδη, ἐν αὐτοτελὲς ὄλον, καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράων. Οὕτω τοῦ λοιποῦ οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸ ἀρέσκον αὐτοῖς ἐκ τῶν δύο συγγραμμάτων, τὰ «Κυκλαδικὰ» ἢ τὴν «Μελέτην ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων», καὶ τοῦτο δι' ἐν μόνον φράγξον, ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τῶν βιβλίων τιμῆς.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι μετὰ τοῦ τιμήματος καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, λεπτὰ 30.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Λίαν προσεχῶς ἄρχειται ἡ «Ἑστία» τῆς ἐν μεταφράσει δημοσιεύσεως τῆς «Ἀθηναΐδος», τοῦ νεωτάτου ἔργου τοῦ Φερδινάνδου Γρηγοροβίου. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο διήγημα τοῦ ἐπιφανοῦς Γερμανοῦ ἱστοριογράφου καὶ ποιητοῦ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ἔργων διακρινόμενον διὰ τὸ γλαυφρὸν τοῦ ὄρους, τὴν περιγραφικὴν τέχνην, τὰς ποιητικὰς εἰκόνας καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀξιώπιστον τῆς διηγήσεως. Περὶ αὐτῆς δὲ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως παραθέτομεν ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ συγγραφέως τὰ ἐπόμενα· «Ἦδη πρό τινων ἐτῶν εἶγον διανοηθῆ ὅτι θὰ ἦτο ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ γράψω τὴν ἱστορίαν τῆς Ουγατρῆς ἐκείνης τοῦ φιλοσόφου Ἀσαντίου Ἀθηναΐδος, ἥτις τὸν πέμπτον αἰῶνα ὡς αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου Εὐδοκία ἐγένετο περιώνυμος διὰ τοῦ πνεύματος αὐτῆς καὶ τῶν περιπετειῶν. Ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐν Ἀθῆναις διαμονή μου κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1880 με παρεκίνησε νὰ ἐπιληφθῶ τοῦ σχεδίου τούτου.

«Μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπάνοδόν μου ἀπήνθισα ἐκ τῶν Βυζαντινῶν ἱστοριογράφων τὴν ὕλην πρὸς βιογραφίαν τῆς Ἀθηναΐδος. Τοῦτο δὲ ποῶν ἐπέσθην ὅτι πολλὸ μᾶλλον εἶνε κατορθωτὸν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀντίληψιν τινὰ τῶν αἰνιγματωδῶν ἐκείνων χρόνων ἢ εἰκόνα ζοηρῶν τῆς περιώνυμου γυναικός. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν με ἐφόβισεν οὐδὲ μ' ἀπέτρεψε τῆς προθέσεώς μου· ἐπειδὴ παρὰ πολλὴ θελκτικὴ εἶνε ἡ ἱστορία αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ ἀρχαία εἰδωλοκρατεία ἀγωνίζεται ἐν τῇ πόλει τοῦ Πλάτωνος τὸν ὕστατον ἀπονενομημένον ἀγῶνα κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως· καθ' ἣν οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἀπόλλυνται ὡς ἐν φοβερῇ παγισμῇ πυρακῆ· καθ' ἣν οἱ μεγάλοι τῶν βαρβάρων βασι-

λεῖς Ἀλαρτῆος, Γενσερτῆος καὶ Ἀττίλας ὡς ἵππεῖς τῆς ἀποκαλύψεως ἐπιχειροῦσι τὴν πορείαν τῆς πορῆσεως· διὰ τῶν χωρῶν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ· καθ' ἣν οἱ μεγάλοι Χριστιανοὶ θεολόγοι, οἱ σοφίμαχοι αὐτῶν ἐν τῷ ἀφανισμῷ τοῦ περικαλοῦς ἀρχαίου κόσμου, ὁ Ἰερώνυμος, ὁ Ἀδουστίνος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οἱ δύο Ἕλληνες Γρηγόριοι, ὁ Κύριλλος καὶ ὁ πάπας Λέων ὁ Α' θεμελιοῦσι τὸ δογματικὸν οἰκοδόμημα τῆς ἐκκλησίας· καθ' ἣν τέλος τὸ ἀσιατικὸν ἄμα καὶ ἑλληνικὸν ἐκεῖνο ἱστορικὸν δημιούργημα, ὅπερ καλοῦμεν Βυζαντινισμόν, ἄρχειται δεικνύον τὴν πρώτην αὐτοῦ ὀριστικὴν φυσιογνωμίαν.

«Ὡς δὲ κέντρον τι, περὶ ὃ τάσσονται τοιαῦτα καὶ παρόμοια φαινόμενα, παρουσιάζεται ἡ Ἀθηναΐς Εὐδοκία, ἐπειδὴ αὐτὴ ἐκείνη συνενώνει τὸν Ἕλληνα μὲτα τοῦ Χριστιανισμοῦ, μεταβαίνουσα ἐξ ἐκείνου εἰς τούτον καὶ ἐκ τῶν ἑτῆ ἀρχαίων καὶ φιλοσοφικῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ ὀρθόδοξον καὶ χριστιανικὸν Βυζάντιον. Ἄν δὲ αὐτὰ αἱ πνευματικαὶ ἀντιθέσεις δὲν ἤρκουον ἤδη νὰ καταστήσωσι τὸν βίον αὐτῆς περιέργον, ὅτι καθίστων αὐτὸν τοιοῦτον ἐξ ἁπάντων αἱ θαυμάσια σκηναί, ἐφ' ὧν οὗτος· διεδραματίσθη, ἐπειδὴ αὐταὶ εἶνε αἱ πόλεις Ἀθῆναι, Κωνσταντινούπολις καὶ Ἱερουσόλυμα, καὶ δὴ κατὰ τὸν πέμπτον αἰῶνα. Ἡ δὲ ἀπόλαυσις εἰκόνας τινός αὐτῶν ἐν τῇ μεταβατικῇ ἐκείνῃ ἐποχῇ ἦτο δ' ἐμὲ νέον θέλγητρον ἐλκύνον με πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν».

Ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου ἐπιλοπονήθη χάριν τῆς «Ἑστίας» ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου.

— Ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι ἀναγινώσκουμεν ὅτι τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς τῆς ὑποβρυχίου σφραγκος τῆς Μάγχις εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντικείμενον σοβαρῶν συζητήσεων ἐν Ἀγγλίᾳ· πολλοὶ πολεμοῦσιν αὐτὸ, προβάλλοντες τὴν δι' αὐτῆς κατασταθσομένην δυνατὴν εἰσβολὴν ἐν χρόνῳ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀπώτερον, καὶ ὑπολογίζοντες τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐκ τῆς συνεχοῦς ἀδεσβαίτητος ἕνεκα τῆς πιθανῆς εἰσβολῆς δυνάμεως νὰ ἐπέλθωσιν, ἐὰν τὸ «Silver Streak», ὡς ἀποκαλοῦσι τὴν Μάγχιν, καταστῇ δυνατὸν νὰ διέλθῃ τις δι' ἄλλον τινὸς μέσου ἐκτός διὰ πλοίου.

Προσκληθεῖς ὁ Sir Garnet Wolsley, ὁ νικητῆς τῶν Ζουλοῦ καὶ τῶν Ἀσαντῆ, ἐξεφράσθη κατὰ τὸ ἔργον ἐν δημοφιλῆ συνελθοσῇ πρὸ τίνος ὅπως συζητήσῃ περὶ τῶν ἀμυντικῶν μέσων τῆς σφραγκος, καὶ ὅπως ἐξετάσῃ ἂν τὰ πλεονεκτημάτα τὰ δι' αὐτῆς ἐπιτευγθίσόμενα εἶνε φόβος νὰ ἐξουδετερωθῶσιν ἐκ τοῦ κινδύνου εἰς ὃν ἡ Ἀγγλίᾳ ἐκτίθεται, ἀναγκαζομένη ἐκ τούτου ν' αὐξήσῃ τὰς πρὸς ἄμυναν αὐτῆς δαπάνας.

«Πᾶσα ἰδέα κατασκευῆς ὑποβρυχίου σφραγκος, εἶπε, πρέπει νὰ ἀποκρουσθῇ, ἕνεκα τῶν κινδύνων εἰς οὓς ἤθελεν ἐκτεθῆ ἡ Ἀγγλίᾳ, ἥτις μέχρι τοῦ νῦν ἀμύνεται διὰ τῆς θέσεώς τῆς μόνης τῆς γεωγραφικῆς, ὡς οὐσα νῆσος. Ἄν ὅμως ἡ σφραγὴ κατασκευασθῇ, εὐκόλως θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γείνη ἡ εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀκτὰς προσέγγισις τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις συγχρόνως ἐπίσης θέλει σπεύσει νὰ καταλάβῃ πᾶσας τὰς πρὸς καταστροφὴν τῆς σφραγκος προορισθουσάσας ἠλεκτρικὰς συσκευάς.

«Σώμα ἐκ 2,000 ἀνδρῶν θὰ ἔρχει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρων, ἐν διαστήματι δὲ μιᾶς μόνης νυκτὸς πολυαριθμώτατος στρατὸς θὰ δύναται νὰ βαδίξῃ κατὰ τοῦ Λονδίνου».

Ὁ sir H. Tyler, μέλος τοῦ κοινοβουλίου, τὴν γνώμην τοῦ sir Garnet ἀπαξέχονος εἶπεν, ὅτι ἡ Ἀγγλίᾳ θὰ πράξῃ τερρατώδη ἀνοησίαν ἐπιτρέπουσα τὴν κατασκευὴν τῆς σφραγκος.

— Κατὰ τινὰ ἀγγλικὴν ἐφημερίδα τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας συνέστησεν ἐκ πολλῶν ἀρμοδίων προσώπων ἐπιτροπὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῆς σφραγκος τῆς Μάγχις, ὅπως ἐξετάσῃ τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας ἐργασίας κατ' ἀμφοτέρους τὰς παραλίας τοῦ πορθμοῦ.

Κατὰ τὰς μέγρι τοῦδε συλλεγείσας εἰδήσεις αἱ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς παραλίας ἐργασίαι δὲν προβαίνουσιν ἐπίσης καλῶς ὡς ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς παραλίας τοῦ Δούβρου. Καθόσον ἐντὺς τῶν ἐκεῖ ἀνορυθεισῶν στοῶν ἀνεφάνη ὕδωρ, τοῦτο δὲ ἐμποδίζει τὰς ἐργασίας τῆς διατήσεως. Ἐπίσης ἐπρόκειτο νὰ ποιηθῆται τὴν πρώτῃν συνεδρίαν αὐτῆς ἡ ἐξ Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴ, ἡ συσταθεῖσα ὅπως γνωμοδοτήσῃ